

РЕШЕНИЕ

№ 3731

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 164 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА**

при участието на секретаря **ЕВА ЮЛ. И.А**
като разглежда докладваното от **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА** Гражданско дело № 20231110104292 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е установителен иск по реда на чл.422, ал.1 от ГПК, с правно основание чл. 411 от КЗ.

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от [***], ЕИК [***] срещу [***], ЕИК [***], с която моли съда с решението си да признае за установено, че ответникът му дължи сумата от **321,86 лв.**, представляваща регресно вземане, от изплатено застрахователно обезщетение, по застрахователна полица „Каско“ № [***]/25.09.2021 г., валидна към датата на ПТП, ведно със законната лихва върху претендираната сума, считано от 25.07.2022 г. - датата на подаване на заявление по чл.410 от ГПК в съда до окончателното ѝ изплащане. Обосновава правния си интерес от водене на иска с дадени от съда указания по чл.415, ал.1 от ГПК след подадено в срока по чл.414 ГПК възражение срещу издадената Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК в полза на ищеца, в хода на ч.гр.д. № 39871/2022 г. по описа на СРС.

Ищецът [***], ЕИК [***], твърди, че на 03.02.2022 г. в района на гр. С., при управление на МПС с рег. № [***], водачът му осъществява маневра „завой надясно“, като не оставя достатъчно разстояние от МПС с рег. № [***], което в нарушение на законовите разпоредби се е намирало в паркирано състояние на кръстовище, с оглед което настъпил удар между двата автомобила. За процесното ПТП бил съставен Двустранен констативен протокол за ПТП. Поддържа наличието на съвина между участниците в ПТП, тъй като и

дватамата с поведението си са станали причина за настъпването му. Към датата на ПТП за МПС с рег. № [***] имало сключена имуществена застраховка „Каско“, обективирана в застрахователна полица № [***/25.09.2021 г., при ищеца. Към датата на ПТП отговорността на водача на МПС с рег. № [***], била покрита по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответното дружество. Сочи се, че за обезщетяване на причинените вреди на МПС с рег. № [***], при ищеца е била заведена Щета № *****/08.02.2022 г., като било определено застрахователно обезщетение в размер на 613,71 лв.- в полза на увреденото лице, което било изплатено в цялост с преводно нареждане от 08.03.2022 г. С изплащане на застрахователното обезщетение ищецът встъпил в правата на собственика на увреденото МПС срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ на причинителя на вредата и виновен за процесното ПТП водач за ½ от изплатеното обезщетение, поради наличието на съвина. Ищецът е предявил регресната си претенция срещу ответното дружество, като поканата била получена на 25.03.2022 г., но не постъпило плащане. На 25.07.2022 г. ищецът депозирал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК срещу ответника, което било уважено от съда и на 21.08.2022 г. била издадена Заповед по чл.410 от ГПК № 23851, като длъжника и настоящ ответник [***] бил осъден да заплати на заявителя и настоящ ищец сумата от **321,86 лв.** и разноските от заповедното производство. Срещу заповедта постъпило в срок възражение, поради което съдът дал указания на ищеца за възможността да предяви иск за установяване на вземането си, по реда на чл.422, ал.1 от ГПК, което ищеца сторил, депозирайки настоящата искова молба, по която е образувано настоящото исково производство. Моли за уважаване на иска. Претендира присъждане на разноските от двете фази на производството. Ищецът е представил писмени доказателства и моли да бъде да бъде допусната съдебна авто-техническа експертиза, която да отговори на посочени в исковата молба въпроси във връзка с механизма на ПТП, вида и степента на процесните вреди, причинно-следствена връзка на последните с твърдяното в исковата молба ПТП, и за определяне стойността по пазарни цени на имуществените вреди. Ищецът е посочил и допълнителни доказателствени средства, които съдът е допуснал като относими и допустими, а именно събиране на свидетелски показания от водача на застрахования при него автомобил в лицето на Г. А. И., ЕГН *****, с адрес гр. С., ул. [***], за установяване обстоятелствата около настъпване на процесното ПТП.

Ответникът [***], ЕИК [***], депозира отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК, с който оспорва предявения иск по основание и размер. Не оспорва наличието на валидна към датата на ПТП задължителна застраховка по застрахователна полица „Гражданска отговорност на автомобилистите“ за лек автомобил „Фолксваген Голф“, с рег. № [***]. Оспорва изложения в исковата молба механизъм на ПТП, **вината** и противоправното деяния на застрахования при него водач. Оспорва наличието на причинно-следствена връзка между вредите, описани в ИМ, и поведението на водача на лек автомобил „Фолксваген Голф“, с рег. № [***]. Счита, че водачът на лек автомобил „Форд“, с рег. № [***], е нарушил разпоредбите на чл. 123 и чл.42, ал.2, т.1 от ЗДвП и е единствения виновен за произшествието. В условията на евентуалност твърди съпричиняване в значителен

размер, за водача на автомобила, застрахован при ищеца. Оспорва иска и по размер като неотговарящ на действителната стойност на причинените щети. Посочва, че цената на материалите и труда за отремонтване на вредите по увреденото МПС са прекомерно завишени. Сочи, че били надписани ремонтни дейности. Моли за отхвърляне на иска с присъждане на сторените по делото разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Също е заявил искане за събиране на гласни доказателствени средства, чрез разпит на свидетел, в лицето на водача на втория автомобил, участник в ПТП - И. Т. К., с показанията на който да се установят обстоятелствата около настъпване на процесното ПТП, които съдът е допуснал.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 411 КЗ в тежест на ищеца е да докаже наличието на валидно застрахователно правоотношение със застрахования, в чиито права твърди, че е встъпил, който факт в случая не е спорен; плащането на застрахователното обезщетение към застрахования или трето лице /автосервиз/, също безспорно между страните; **механизмът и причината за настъпване на ПТП, размерът и видът на щетите, както и елементите на деликтната отговорност като основание за ангажиране на регресната такава /противоправно деяние, вреди, причинно-следствена връзка между деянието и вредите и вина, като вината се предполага до доказване на противното/.**

В тежест на ответника, съдът е възложил да докаже че е погасил дълга, както и да обори презумпцията за вина на водача на лек автомобил „Фолксваген Голф“, с рег. № [***], евентуално твърдяното съпричиняване на другия водач.

Не се спори между страните за следните обстоятелства, които са отделени за безспорни с окончателния доклад по делото, а и се установяват от събраните по делото писмени доказателства:

1) Наличие на валидна към датата на ПТП имуществена застраховка „Каско“, обективизирана в застрахователна полица № [***]/25.02.2021 г., спрямо МПС с рег. № [***], при ищцовото дружество.

2) Ищецът е заплатил застрахователно обезщетение по Щета № *****/08.02.2022 г. в размер на 613,71 лв. в полза на увреденото лице.

3) Наличие на валидна към датата на ПТП задължителна застраховка по застрахователна полица „Гражданска отговорност на автомобилистите“ за лек автомобил „Фолксваген Голф“, с рег. № [***].

По делото са разпитани като свидетели и двамата водачи, участници в процесното ПТП, като същите излагат идентична обстановка при настъпване на произшествието. Няма спор между участниците в ПТП, че л.а. „Фолксваген Голф“, с рег. № [***] е бил паркиран в близост до кръстовището между ул.[***] и ул. [***] в гр. С., а водачът на л.а. „Форд S-Max“, с рег. № [***] – св. Г. И. при извършване на маневра „завой надясно“ в същото кръстовище,

като не оставил достатъчна странична дистанция между управлявания от него автомобил и паркираните вдясно на пътното платно по ул. [***] ударил странично паркирания л.а. „Фолксваген Голф“, с рег. № [***], собственост на св. И. К..

В показанията си пред съда, както и в съставения между участниците в ПТП двустранен констативен протокол от 03.02.2022 г., водачът на л.а. „Форд S-Max“, с рег. № [***] – св. Г. И. признава вината си, но заявява, че не е могъл да избегне съприкосновението с паркирания автомобил, тъй като трябвало да се размине в същия момент с насрещно движещо се МПС. Въпреки, че е продължил движението си, докато паркира на безопасно място, на разрешен за целта служебен паркинг, св. И. се върнал доброволно на мястото на ПТП, където с вече появилия се собственик на другия автомобил – св. К. съставили приетия по делото ДКП за ПТП. Св. К. в показанията си също споделя, че е паркирал колата си непосредствено преди кръстовището, като е бил първа кола, което е видно и от изготвената в ДКП скица на ПТП. Въпреки, че в участъка няма установена забрана за паркиране, като и вещото лице по САТЕ също не е установило наличие на знаци или маркировки, забраняващи паркирането в този участък, съдът намира, че водачът на увредения автомобил „Фолксваген Голф“, с рег. № [***] – св. К. също е допринесъл за настъпване на ПТП с действията си, тъй като е паркирал в непосредствена близост до кръстовището, с което е затруднил безпрепятственото извършване на маневрирането на завиващите надясно, в същото кръстовище, по ул. [***].

Съдът кредитира показанията на свидетелите И. и К. по отношение местоположението на двата автомобила по време на инцидента и механизма на настъпване на ПТП, като ги намира за обективни, непротиворечиви, незаинтересовани и изцяло кореспондиращи с отразената в ДКП, скица на ПТП. От друга страна, не споделя възражението на ответника и го намира за недоказано, че застрахования по ЗЗ „ГО“ при него водач – св. К., не носи никаква вина за настъпване на ПТП. Напротив, съгласно чл.98, ал.1, т.6 от ЗДвП, е абсолютно забранено престоя и паркирането **„на кръстовище и на по-малко от 5 метра от тях“**. В случая от всички доказателства по делото, в т.ч. показанията на свидетелите и заключението на САТЕ, се установява безспорно, че увредения автомобил „Фолксваген Голф“, с рег. № [***] е бил паркиран в непосредствена близост до кръстовището между ул. [***] и ул. [***] в гр. С., с което е създавал обективни затруднения на извършващите маневра „завой надясно“ и преминаващи покрай него автомобили, особено при насрещно движение.

По делото е изслушано и заключение на съдебно-автотехническа експертиза (на л. 103-110 от делото), което съдът също кредитира изцяло като обективно и компетентно. Видно от същото, механизмът на процесното ПТП, възприет от вещото лице е същия като описания от участниците в съставения от тях Двустранен Констативен протокол за ПТП от 03.02.2022 г. и в показанията на водачите И. и К., разпитани като свидетели в настоящото производство. Съгласно същите, на 03.02.2022 около 10,30 ч. лек автомобил „Форд С-Макс“ с рег. № [***] се движи по ул. [***] с посока към центъра на гр. С. и на кръстовището с ул. [***] при маневра десен завой, водачът реализира ПТП с паркирания отдясно на пътното платно, лек

автомобил „Фолксваген Голф“ с рег. № [***], при което му причинява имуществени вреди, изразяващи се в увреждания по предна броня в ляво, преден ляв калник и подкалник преден ляв.

Уврежданията по л.а. „Форд С-Макс“ с рег. № [***] били основно в задна дясна броня, която единствено била в съприкосновение с паркирания автомобил, което напълно кореспондираше с описания в ДКП и показанията на свидетелите механизъм на ПТП. При описания и възприет от вещото лице механизъм на ПТП, всички описани в описа на застрахователя - ищец щети на л.а. „Фолксваген Голф“ с рег. № [***] се явявали в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП на 03.02.2022 г. Стойността на уврежданията, пак по заключението на в.л. по САТЕ, приета без възражения от страните, възлиза по средни пазарни цени на сумата от 1013, 57 лв., която сума дори надвишава изплатената от ищеца такава за ремонта на увредения автомобил от 613,71 лв.

При установените по делото факти във връзка с пътния участък, на който е настъпило ПТП /на кръстовище/ с оглед изнесените от св. И. данни, че паркираното МПС, при наличие на насрещно движещ се автомобил, с който следвало да се размине, е попречило при извършване на маневрата „десен завой“, съдът преценява, че поведението на собственика/водача на увредения лек автомобил „Фолксваген Голф“ с рег. № [***], при паркирането на автомобила на ул. [***] в дясно на пътното платно и в непосредствена близост до кръстовището с ул. [***] е създавало обективни пречки за разминаване с другите участници в движението, в конкретния случай с минаващия край него и завиващ надясно лек автомобил „Форд С-Макс“ с рег. № [***], като с това си действие е допринесъл за настъпване на произшествието. С действията си водача на увредения автомобил е нарушил чл.98, ал.1 т.6. от ЗДвП предвиждаща забрана за престой и паркиране на кръстовище и на по-малко от 5 метра от тях. От показанията на св. И. и св. К., а и от скицата в ДКП, се установява също, че увредения л.а. „Фолксваген Голф“ с рег. № [***] е бил паркиран непосредствено до кръстовището /първа в редицата от автомобили, паркирани в дясно, в близост до самото кръстовище/, с което си действие водачът му е нарушил горепосочената разпоредба на ЗДвП.

С гореописаните действия водача на л.а. „Фолксваген Голф“ с рег. № [***] е допринесъл за причиняване на вредоносния резултат, т.е. за уврежданията на собствения си автомобил, което съставлява т.нар. „съпричиняване“, което в случая съдът оценява на 50 %, колкото е и определеното от ищеца такова, съобразено при предявяване на регресната претенция.

Анализа на всички приети по делото доказателства относно механизма на настъпване на ПТП обуславят извод за виновно поведение на водачите и на двата автомобила, при равно участие от по 50 % при настъпване на вредоносния резултат, причиняване щетите по л.а. „Фолксваген Голф“ с рег. № [***], тъй като поведението и на двамата се явява противоправно, съответно поведението и действията на водача на увреждащия лек автомобил „Форд С-Макс“ св. И., се явява противоправно, тъй като същия е нарушил разпоредбите на чл.20, ал.1 и ал.2 от ЗДвП, предвиждащи: **Водачите са длъжни да**

контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват“ и „водачите на пътни превозни средства са длъжни при движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението“.

Съответно, собственикът на паркирания л.а. „Фолксваген Голф“ с рег. № [***], който е паркирал неправилно автомобила си в близост до кръстовище, на по-малко от 5 метра от такова и така е създал затруднения при маневрирането на навлизащите по [***] автомобили, с което е нарушил задълженията си като участник в движението и в частност забраната на чл.98, ал.1, т.6 от ЗДвП указваща, че се **забранява „престоя и паркирането на кръстовище и на по-малко от 5 метра от тях“**.

Въпреки, че процесното ПТП е предизвикано от действията на водачът на увреждащия лек автомобил „Форд S-Max“, с рег. № [***], при паркирано състояние на увредения автомобил „Фолксваген Голф“ с рег. № [***], съдът не дава превес на противоправното поведение на увреждащия автомобил, тъй като счита, че действията на другия участник, при паркирането и извършените от него нарушения на ЗДвП са не по-малко укорими и допринасящи за вредоносния резултат.

Въз основа на заключението по САТЕ и описите на застрахователя – ищец, се установяват щетите и необходимите средства за тяхното отстраняване по средни пазарни цени, които надвишават действително изплатеното от ищеца обезщетение.

Съгласно утвърдената съдебна практика застрахователите отговарят за обезщетение съизмеримо с действителната стойност на вредата, определена по средни пазарни цени, като максималната граница на регресната претенция между застрахователи възлиза на общата стойност на фактически платеното обезщетение по имуществена застраховка и обичайните ликвидационни разноски за определянето му– чл. 411 от КЗ. Установява се от заключението по САТЕ, че стойността на ремонта по пазарни цени на части и труд възлиза на 1013,57 лв. без ДДС, която сума надвишава заплатеното от ищеца застрахователно обезщетение, което пък опровергава категорично възражението на ответника за прекомерност на претендираното от ищеца за възстановяване обезщетение. От друга страна, претендираните ликвидационни разноски в размер от 15 лв. съдът намира, че са в обичаен размер и също не са прекомерни.

Доколкото в хода на съдебното дирене от ответника не се установи твърдяното за изключителна вина на застрахования при ищеца водач, а е налице твърдяното от ищеца съпричиняване, което съдът приема да е в размер на 50 %, и доколкото не бе оборена презумпцията за вината на водача на увреждащия автомобил, претендираното от ищеца за възстановяване обезщетение, изплатено от него по имуществената застраховка „Каско“ представляващо половината от платената от него стойност на ремонтните дейности, необходими за възстановяване на увредения автомобил, се явява основателно и доказано.

С оглед на изложеното процесният регресен иск следва да се уважи в предявения размер на 321,86 лв. и да се признае за установено, че ответника дължи на ищеца процесната сума.

По разноските: С оглед изхода на делото право на разноски има само ищеца, който претендира и доказва такива за настоящото производство в размер на 335 лв. и 75,00 лв. за проведеното заповедно такова, които на осн. Чл.78, ал.1 от ГПК следва да се възложат на ответника.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на осн. чл.422, ал.1 от ГПК по предявения иск с правно основание чл.411 от КЗ, че [***], ЕИК [***], дължи на [***], ЕИК [***] сумата от **321,86 лв.**, представляваща регресно вземане, от изплатено застрахователно обезщетение, по застрахователна полица „Каско“ № [***]/25.09.2021 г., валидна към датата на ПТП, ведно със законната лихва върху претендираната сума, считано от 25.07.2022 г.- датата на подаване на заявление по чл.410 от ГПК в съда до окончателното ѝ изплащане, за която сума в полза на ищеца е издадената Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. № 39871/2022 г. по описа на СРС.

ОСЪЖДА, на осн. Чл.78, ал.1 от ГПК [***], ЕИК [***], да плати на [***], ЕИК [***] сумата от **335 лв.** представляваща съдебни разноски за настоящото производство и **75,00 лв.** – съдебни разноски в хода на ч.гр.д. № 39871/2022 г. по описа на СРС.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, чрез връчване на препис от същото.

Съдия при Софийски районен съд: _____